

Отчуждавать ся отъ помилованіе-то си.

- 10 Но ^а азъ ще ти принесѣж жертвъ съ гласъ на хвалѣж;
 Ще отдамъ което съмъ ся обреклѣ.
^ж Спасеніе-то е отъ Господа.
 11 И заповѣда Господь на рыбѣ-тѣ, та избѣлва Іонѣ на сушѣ-тѣ.

ГЛАВА 3.

- 1 И слово Господне быде къмъ Іонѣ вто-
 2 рый пѣтъ и рече: Стани, иди въ Нине-
 вѣѣж, голѣмый-тѣ градъ, и проповѣдай му
 проповѣданіе-то, което ти азъ говорѣж.
 3 И станѣ Іона, и отиде въ Ниневѣѣж, спо-
 редъ слово-то Господне: а Ниневія бѣ
 4 градъ твърдѣ голѣмъ, три дни пѣтъ. И нач-
 нѣ Іона и върѣ прѣзъ градъ-тѣ единъ день
 пѣтъ, и ^ж проповѣда, и рече: Още чѣтыри-
 десѣтъ дни, и Ниневія ще бѣде съсыпана.
 5 И мѣжіе-тѣ на Ниневія ^ж повѣровахъ
 въ Бога, проповѣдахъ постъ, и ся облѣ-
 кохъ въ врѣтища, отъ най голѣмый-тѣ
 6 имъ до най малкый-тѣ имъ; Защото сло-
 во-то бѣ сѣгнѣло до Ниневійскый-тѣ царь,
 и станѣ отъ прѣстоль-тѣ си, и съблѣче
 одеждѣ-тѣ си отъ себе си, и ся покры
 7 съ врѣтище, и ^ж сѣднѣ на пепелъ. И ^ж про-
 повѣда ся и прогласи ся въ Ниневіѣж съсѣ-
 заповѣдъ отъ царя и отъ голѣмцы-тѣ му,
 и каза ся: Человѣци-тѣ и скотове-тѣ, го-
 веда-та и овцы-тѣ, да не вкусятъ нищо:
 нито да пасѣтъ нито водѣ да пѣхътъ;
 8 Но человекъ и скотъ да ся покрѣхътъ
 въ врѣтища, и да выхъхътъ крѣпко къмъ
 Бога; и ^ж да ся върѣхътъ всякой отъ ло-
 шій-тѣ си пѣтъ, и ^ж отъ неправдѣ-тѣ коя-
 9 то е въ рѣцѣ-тѣ му. ^ж Кой знае да ли не
 ще ся повърне и раскае Богъ, и ся върне
 отъ гнѣвъ-тѣ на ярость-тѣ си, та не по-
 гинѣмъ? ^ж И видѣ Богъ дѣла-та имъ, че
 10 ся върѣхъхъ отъ лошій-тѣ си пѣтъ: и ся
 раская Богъ заради зло-то, което рече
 да имъ направи; и ^ж го не направи.

^ж Псал. 50; 14, 23. 116; 17,
 13. Осія 14; 2. Евр. 13; 15.
^ж Псал. 3; 8.

^ж Вижъ Втор. 18; 22.

^ж Мат. 12; 41. Лук. 11; 32.
^ж Іов. 2; 8.
^ж 2 Лѣт. 20; 3. Іона. 2; 15.
^ж Іса. 58; 6.
^ж Іса. 59; 6.
^ж 2 Цар. 12; 22. Іона. 2; 14.

ГЛАВА 4.

- 1 И станѣ много мѣчно на Іонѣ, и въз-
 2 негодова. И помоли ся Господу, и рече:
 О Господи, не бѣше ли тази дума-та ми,
 когато бѣхъ още въ отечество-то си? за
 то ^ж прѣдварихъ да бѣгамъ въ Ѡарсенъ;
 защото знаяхъ че си ^ж ты Богъ благоу-
 тробенъ и милосердѣ, дѣлготѣрпливъ и
 многомилостивъ, и ся раскаявахъ за зло-
 3 то. И ^ж сега, Господи, земи, молихъ ти ся,
 душѣ-тѣ ми отъ мене; ^ж защото ми е по
 4 добръ да умрѣхъ неже да живѣѣж. И рече
 Господь: Добръ ли е да негодувашъ?
 5 И излѣзе Іона изъ градъ-тѣ, и сѣднѣ
 къмъ въсточнѣ-тѣ странѣ на градъ-тѣ, и
 тамъ си направи колибѣ, и сѣдѣше подъ
 неѣжъ въ сѣнкѣ-тѣ, додѣ да види що имаше
 6 да стане на градъ-тѣ. И опрѣдѣли Господь
 Богъ единъ тѣкѣж, която възлѣзе надъ
 Іонѣ, за да е сѣнка надъ главѣ-тѣ му,
 за да го олекчи, отъ скърбѣ-тѣ му. И за-
 радува ся Іона заради тѣкѣж-тѣ съ ра-
 достъ голѣмѣж.
 7 И когато ся зазори на утринѣ-тѣ опрѣ-
 дѣли Богъ единъ червѣй, и порази тѣкѣж-
 8 тѣ, и изсѣхнѣ. И щомъ изгрѣя сѣлнце-
 то опрѣдѣли Богъ въсточенъ горещъ
 вѣтръ: и нападнѣ сѣлнце-то върху гла-
 вѣ-тѣ на Іонѣ, што примираше; и пои-
 ска въ сѣрдце-то си да умре; и рече:
^ж По добръ ми е да умрѣхъ неже да живѣѣж.
 9 И рече Богъ на Іонѣ: Добръ ли е да не-
 годувашъ за тѣкѣж-тѣ? И рече: Добръ
 е да негодувамъ до смъртъ.
 10 И рече Господь: Ты пожали тѣкѣж-тѣ,
 за коѣхъ не си ся трудилъ, нито си ^ж ихъ
 възрастилъ, която ся роди въ единъ ноцъ,
 11 и въ единъ ноцъ ся загуби. И азъ не трѣбъ-
 вавше ли да пожалихъ Ниневіѣж, ^ж великый-
 тѣ градъ, въ който има повече отъ два-
 надесѣтъ тмы человекѣ, ^ж които не раз-
 личаватъ десницѣ-тѣ си отъ лѣвицѣ-тѣ
 си, и ^ж скотове много?

^ж Іер. 18; 8. Амос. 7; 3, 6.

^ж Гл. 1; 3.

^ж Ісх. 34; 6. Псал. 86; 5.
 Іона. 2; 13.

^ж 3 Цар. 19; 4.

^ж Ст. 8.

^ж Ст. 3.

^ж Гл. 1; 2. 3; 2, 3.

^ж Втор. 1; 39.

^ж Псал. 36; 6. 145; 9.